

vorwerfen das von Gott geordnete Vorurtheil einer rechtmäßigen Autorität der von ihm zum Tausen und Kundmachen seiner übernatürlichen Offenbarungen eingesetzten Kirche. Praejudicium igitur, quod contra Ecclesiae Rom. Catholicae legitimam auctoritatem alunt Protestantes, per *Capita*, §§. et *Quaestiones* eo rerum nexu, ea iudicii vi, animi moderatione, et ratiocinandi soliditate expenditur, ac refellitur, ut hic *Tractatus* praecedenti nulla in parte concedat. Res est *Heraeo* praecipue cum *Libro Aug. Pfeiffeti* vernaculo, qui inscriptus *Lutheranismus ante Lutherum* prodierat a. 1679. 4. cujus Tituli adfertur quodam sensu nemo Catholicorum negaverit, quidam etiam argumentis ex *Historia ecclesiastica* probavere. Scriptor maxime recens, ad quem *Noster* adpellat, est *Joh. Dez e Soc. J.* lucubrationibus polemiciis notus, qui *Argentinae* a. 1712. vitae finem habuit. Dolendum sane est, et istud *Heraei* Scriptum, uti praecedens, e scriniis non emerfisse, et illius extrema intercuisse; ut enim multi pari salutis studio ad Ecclesiam omnium christianarum matrem regressi sint, pauci ad istud summi momenti negotium acrius examen et maturius consilium adtulerint.

DCXV.

R. 558 Codex chartaceus lat. Sec. XVIII. Folior. 58. 4. eleganter descriptus solida est quaedam, plana et erudita Veritatis Christianae

Demonstratio Autoris hebraice, graeque docti, et in Antiquitate sacra et profana eleganter versati, de quo nihil mihi comperit, nisi post Dan. Huetium, quem c. 6. adpellat, scripsisse. Nullus Scripto Titulus. In Capita XXVI. abit, quorum haec Lemmata. C. 1. Est Deus. Mala nostra et bona moderatur. Objectiones. 2. Observantiam Dei junctam esse existentiae. Religionem dari. 3. Vera Religio ingenio non deprehenditur. Nec voluntas Dei. 4. Ingenii vitiositas non est a Deo. Deus creavit hominem cum vera Religione. 5. Vitiositas ingenii veritatem obnubilat Religionis. 6. Moses in Religionis tractatione aliis praefendus. 7. Refertur ex Mose creatio hominis ad imaginem Dei, et explicatur, quid sit Imago. 8. Hominis corruptio. Quomodo corrumpi potuerit bona mente praeditus. 9. Integrum sanctumque Adami statum non naturae, sed Dei gratiae adscribendum esse. 10. Peccatum congenitum. Difficultates motae. 11. Per nos ipsos restitui non possumus. Quamvis etiam absolutam praestaremus obedientiam. 12. Promissio reparationis. 13. Explicatur enucleatius promissio de semine Mulieris. 14. Tempus Messiae ad statum postbabylonicum Reipublicae Judaicae restrictum. 15. Scriptorum Christianorum fides. 16. Jesu Nazareni praecipuae actiones, ex quibus patet eum esse Messiam. Foedus renovatum. 17. Mors Jesu, qualiter consideranda. 18. Viae, per quas beneficiorum Messiae certiores

res reddimur. 19. Explicatur uberior ratio Mediorum. 20. Obiectio contra restaurationem generis nostri ex paucitate Bonorum. 21. Alia Obiectio contra generis nostri redemptionem ex multitudine poenarum nostrarum. 22. Tertia Obiectio ex obligatione nostra ad Legem. 23. Oeconomia nostrae Reparationis. 24. Finis Reparationis nostrae. 25. Modus primus deprehendendi, quae sit Religio vera, et in Christiana Religione qui sint veri. 26. Deductio superioris Capitis. Caput I. incipit: *Liceat mihi de Religione tractaturo communem omnium hominum prolepsin de Mentis cujuspiam nostra sive bona, sive mala moderantis existentia hic praestruere, Λεξορ Threskeuta (Religioni addicte) Παντες ανθρωποι περι Θεων εχουσι υποληψιν. Omnes homines de diis habent praesumptionem. Aristot. L. I. de Coelo c. 3. Porro omnium consensus naturae vox est. &c. Non placet adpellatio τῶ Θεοσκουτῶ, quam alio etiam loco repetit, ut enim Θεοσκος, Θεοσκεια in Epist. Jacobi c. 1. et alibi generaliter accipiatur, saepe tamen Religionem superstitiosam notat. Ad Ecclesiam Rom. Catholicam totam disputationem tandem deduci liquet vel ex his C. ult. verbis: *Eos non esse veros Christianos, qui a die, qua dictum est: Supra petram aedificabo ecclesiam meam, opinantur dejectam fuisse et eversum Ecclesiam, — qui civitatem supra montem positam abscondi potuisse affirmant &c. non tamen per-**

duci ad omnia, quae de hac Ecclesia Orthodoxi adfirmamus.

DCXVI.

Codex partim chartaceus, partim membranaceus Sec. XIV. Folior. 203. manu diversa, corrente, difficili exaratus, rubricis notatus, nec parum situ passus Adversaria quaedam Theologica complectitur, et I. Collirium (Collyrium) presens diuiditur in 6. partes principales quarum prima continet 65. hereses sive errores. Initium ejus est: *Primus enim est illorum, qui dicunt, quod ecclesia catholica solum est clericorum et non laycorum. &c. Accedit ubique aut brevis ratio in obpositum, vel autoritas biblica, aut locus Decreti sive LL. Sententiar. ubi ejusmodi error indicatur et refutatur. Autor est Alvarus Pelagius ex O. M. Episcopus Silvensis in Algarbia, de quo adi Nic. Antonii Biblioth. Hisp. Vet. edit. novae T. II. p. 151. Alterum ejus Collyrium Regum dabo infra inter Ascetas.*

II. fol. 10. Excerpta seu *Dicta S. Thome ex 2^a. 2^e. Nempe: Vtrum obiectum fidei sit veritas prima &c. Mire turbata sunt in Codice haec *Dicta*, eisque implexum Opusculum de *Interdicto*, cujus initium habetur fol. 120. p. 2. praecedente a fol. 116. alphabetico Indice *Dictorum*, quorum clausula fol. 110. *Deo gratias in die petri sancti Novi martiris Anno domini 1390. Non adeo quidem Novi,**